

ПРОТОКОЛ

№ 741

гр. Пазарджик, 08.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Съдебни Т. АНГ. М.

заседатели: Г. К. Ш.

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
и прокурора Г. Хр. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Ирина Ат. Джунева Наказателно дело от общ характер № 20235200200918 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Подс. Р. С. К. се явява лично и с адв.Р. К. П., редовно упълномощена.

За ОП-Пазарджик се явява прокурор К..

Явяват се , частните обвинители, пострадалите наследници на починалия Й. С. П., К. П. П. и Ц. П. П.. За тях се явява адв. Е. Т., редовно упълномощен.

СВИДЕТЕЛИТЕ:

Не се явява П. К. П., редовно призован.

Не се явява Т. К. П., редовно призован.

Явява се П. Г. К., редовно призована.

Явява се И. Н. Б., редовно призован.

Явява се Н. С. Д., редовно призован.

Явява се Д. Р. Д., редовно призован.

Явява се Х. Ц. П., редовно призован.

Явява се С. Д. Б., редовно призован.

Явява се Г. Г. К., редовно призован.

Явява Н. Г. К., редовно призован.

Явява се Л. М. С., редовно призован.
Явява се К. М. Д., редовно призован.
Явява се Н. Д. К., редовно призован.
Явява се С. Т. К., редовно призован.
Явява се С. А. С., редовно призован.
Явява се А. Г. С., редовно призован.
Не се явява С. И. Т., редовно призован.
Не се явява Д. И. Г. в болница.
Явява се Г. П. П., редовно призован.
Явява се В. И. П., редовно призован.
Явява се С. В. Д., редовно призована.

По хода на делото:

Прокурорът: - Да се даде ход на делото.

Адв.П.: - Да се даде ход на делото.

Адв.Т.:-Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на явилите се свидетели както следва:

Св.П. Г. К. - 21 г. българка, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, без родство с подсъдимия, предупредена за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетелката се разясниха правата ѝ по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св. И. Н. Б. - 22г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам

да говоря истината.

Св.Н. С. Д. - 25г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.Д. Р. Д. - 37 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.Х. Ц. П. - 23 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.С. Д. Б. - 22 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.Г. Г. К. - 38 г. българин, български гражданин, неженен, осъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св. Н. Г. К. - 27 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.Л. М. С. - 24 г. българин, български гражданин, неженен,

осъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.К. М. Д. - 22 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.Н. Д. К. - 23 г. българин, български гражданин, неженен, осъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.С. Т. К. - 23 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.С. А. С. - 24 г. българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.А. Г. С. - 39 г. българин, български гражданин, осъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св. Г. П. П. - 51г. българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от

НК. Обещавам да говоря истината.

Св. В. И. П. - 64 г. българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св. С. В. Д.- 59г. българка, българска гражданка, вдовица, неосъждана, без родство с подсъдимия, предупредена за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетелката се разясниха правата ѝ по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Свидетелите напуснаха съдебната зала.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

Пристъпи се към разпит на св. Н. Д. К. със снета по-горе самоличност:

Св. К.- Не си спомням нищо, ако мога да потвърдя показанията.

Прокурорът: Давам съгласие да се четат показанията. На св.К..

Адв.П.: Давам съгласие да се четат показанията. На св.К..

Подс.К.:Давам съгласие да се четат показанията на св.К., разяснихте ми, че могат да се ползват при постановяване на присъдата.

На основание чл.281, ал.5 във вр. ал.1 т.2 предл.2 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.К. дадени в ДП лист 55- лист 57.

Св.К.:Щом съм ги казал, значи е било така. Абсолютно никакви спомени. Това е било преди 5 години. Помня случая, но с подробности не.

Нямаше друг предмет освен бокса. Това, което съм дал тогава го считам за най-вярно. Помня, че се произведоха изстрели с пистолет, защото се уплаших. Всичко стана за няма и една минута. Един път само съм видял тази кола да премине оттам, когато прегازی хората. Не знам през коя част премина на тялото колата. Както съм го описал там, така е. С., Л., К. и аз бяхме в колата. Не си спомням друго във връзка с инцидента.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св. Г. П. със снета по-горе самоличност:

СВ. П. – Към 2019г. съм бил младши автоконтрольор към РУ-Панагюрище. Нямам спомен за часа на 112 получихме сигнал, че има скандал у К.. Пристигнахме на място. При проведения разговор с К. П. ни каза, че са убили баща му. Качихме го в колата и му казахме да ни покаже къде е станало това нещо. Заведе ни на улицата до училище „20 април“ на ъгъла. Приближих се нямаше признак на живот у баща му. След което уведомихме дежурния, че лицето е починало неустановено от какво все още. След плакане и ридане на П. изправи се срещу мен и каза, че с колата са го блъснали и той е бил в колата. След което дойдоха колеги започнахме да извършваме претърсване, защото автомобила го нямаше на място. Бяха избягали. Пред тяхната къща са го свалили и са го оставили там и той се е върнал до къщи. Дойде бърза помощ и констатира смъртта. Спомням си ъгъла, но точно улицата не. В тъмната част на денонощието. Не си спомням времето какво беше. Тялото лежеше до полу суха локва. Там, където беше тялото беше напълно тъмно. Две коли могат да се разминат внимателно, не и бързо. Колата по късно ни каза коя е, но каза, че комшията му е бил с него. /Сочи подсъдимия/ Той е управлявал автомобила. И по тези данни тръгнахме да търсим него и автомобила. До едно място след излизане от улицата се качва на тротоара и се пука охладителната течност или маслото и беше оставил следи. Имаше диря донякъде и там дирята изчезна, явно там е приключило всичко и колегите от криминална намериха автомобила в гората. От слухове разбрах, че нещо е имало спор между двете компании. Пребит и пострадал знаех, когато стана случая, Г. мисля, че беше. Когато отидохме на място, ние отидохме на адрес у К. и той ми каза, че баща му е убит. Викам: „К. къде е убит баща ти?“ „Две, три преки по-надолу.“ „Качи се да ни заведеш там.“ Той ни завежда и при

зави.ето на фаровете се виждаше. Имали са преди това някакъв спор. К. ни отговори, че са минали с колата върху него. Не ми е казал дали е бил прав или седнал. Ние го намерихме в хоризонтално положение. На място като отидохме бяхме аз, колегата и К. и баща му. Тялото беше около локвичка, имаше хлътнало, където беше тялото. Такъв спомен имам. Автомобиля установихме много по-късно. Не мога да кажа дали подсъдимия се е явил доброволно в полицията. Съвсем случайно те бяха обходили западната част на града и никакви дири ли са намерили, нямам представа. Аз лични възприятия за това как е открит автомобила нямам.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.В. П. със снета по-горе самоличност:

СВ.П. - През 2019г. съм работел като медицински фелдшер към Спешна помощ Панагюрище. Това, което е писано на листа при посещението на място и много допълнителни неща не мога да се сетя точно.

Прокурорът: Давам съгласие да се четат показанията на св.В. П..

Адв.П.: Давам съгласие да се четат показанията на св.В. П..

Подс.К.: Давам съгласие да се четат показанията на св.В. П..

На основание чл.281, ал.5 във вр. ал.1 т.2 предл.2 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.В. П. депозирани в ДП в том 1 на лист 66.

Св.П. – Поддържам това, което съм казал. Там на място никои не ни поиска помощ за друг пострадал човек. Не беше добре осветено да качим трупа в линейката, за да се освети. Имаше там напрежение. Близките настояваха. Не им се искаше да вярват, че е починал. Той си беше починал и правата линия го доказва. За друг човек не си спомням да е имало. Не съм разбрал от какво са получени травмите. Аз, когато отида ме интересува състоянието дали е починал човека и ако е починал пишем диагнозата, ако не е починал реанимационно. Лъч светлина срещу зениците и зеничната реакция. Починал човек не реагира. Не си спомням дали имаше нараняване на главата.

Не мога да кажа дали на асфалта е имало някакви неравности.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.П. Г. К. със снета по-горе самоличност:

СВ. К. - Помня, че нападнах моят мъж. Той ми е съжител. Това е Ц. П.. Нападнах го и се прибра в къщи. Повика баща му да отиде с него и Г. до полицията и да подадат жалба. На връщане не знам какво е станало. На връщане дойде тичайки и вече полицията ни казаха, че има починал човек и това е баща му. Не знам кой се обади да каже. На Ц. се обадиха и казаха, че баща му е починал. К. брат му на Ц. го нямаше. Ние бяхме само с Ц.. Като отидохме на място човека беше на земята на училище „20 април“ на ъгъла на улицата. Краката му бяха към училището, главата към къщата. Имаше една паркирала кола, която беше малко по-напред от него. Не си спомням тялото дали беше по лице или по гръб, мисля, че беше по гръб. Тъмно беше. Лампата отгоре май не светеше. В първия момент не разбрах какво е станало. Г. на връщане ние излизаме от къщата и виждаме, че Г. се връща целия в кръв. Каза, че му е зле. Не знам кой му го е причинил това. Не си спомням кога видях К.. Не К. разказа, че му е казал на Р. да спре, а той не е спрял. За сБИ.ето не ни е казал. Ц. каза, че са ги нападнали, избягали са и оттам нищо не знам. Самия асфалт имаше дупка и тялото лежеше в дупката. Тялото беше зад автомобила. Имаше метър зад автомобила, където беше тялото. Тялото беше доста назад зад паркирания автомобил и не се скриваше от автомобила. Дори да се застане срещу автомобила тялото се виждаше цяло. Просто каза, че му е казал да спре, но той не е спрял. Не е казал дали са минавали оттам.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.И. Н. Б. със снета по-горе самоличност:

СВ. Б. - 2019 помня бях на рожден ден и се обаждам на Р. да дойде да ни вземе да ни прибере в къщи аз и Н. Д.. Р. дойде и ни взе и отидохме пред Районното, защото К. П. се беше обадил и тръгнахме да търсим К. Д., защото те са имали някакви разправии по-рано. На задната седалка К. П. беше отзад, аз и едно момче, което не знам как се казва. На предна седалка беше Н. Д.. Колата караше Р. подсъдимия. Един път минахме по улицата. Този път

прегазихме хората. К. каза да спрем, защото прегазихме хората. Не си спомням дали някои нещо е казал преди прегазването. Аз не видях лежащи хора на пътя. Имаше паркирали коли от лявата страна. Колите не са пречели да се видят хората. Не беше осветено. Имаше една лампа само. Не знам с каква скорост караше Р. с 40- 50 км/ч. Фаровете на колата светеха. Не съм видял колко човека лежат на пътя, но си помислих, че са двама защото колата подскочи два пъти. Не е използвал спирачки или да е намалявал скоростта. Мисля, че беше дъждовно. Мисля, че по-рано са се сбили с другите. Не съм видял там позната кола на Ц. и К.. Ние отидохме и спряхме пред Н. Д. и К. отиде да види какво е станало. Колата я скрихме в гората над Оптикоелектрон. Имаше повреда по автомобила, но не знам какво беше. Колата беше Ауди 3 зелена с две врати. Имаше други хора наоколо преди да прегазим телата. Бяха Н. К. и К. до една кола отстрани. Чух изстрел от пистолет. Преди прегазването чух изстрел. Не съм видял бухалки, брадви, вили. Те просто стояха до колата. Аз бях пил. Не дърво да съм много пиан. Не си спомням дали са държали нещо. К. и другото момче, на което не му знам името слезнаха. Не изчакахме да каже К. какво е станало. След спирането не си спомням Р. ли пак се качи да кара или К.. Не помня смениха ли се, май се смениха, но не си го спомням. Аз останах в колата. Н. каза да махнем колата оттам, където бяхме спрели. Не си спомням Р. да е казал нещо. Р. беше много уплашен като всички. След спирането продължих да стоя отзад. Р. седеше пред мен на пасажерското място. Тръгнахме към гората и изтече водата и колата спря. След това се обадохме на едни приятели да ни вземат да ни закарат. Не си спомням дали аз или Н. на С. С. и С. К.. Те дойдоха и ни взеха. Мен ме закараха у нас. Не си спомням мен пръв ли ме оставиха.

Прокурорът: Моля да бъдат прочетени показанията на настоящия свидетел поради факта, че многократно каза „Не си спомням, не знам.“

Адв.Т.: Давам съгласие.

Адв.П.: Даваме съгласие.

Подс.К.: Давам съгласие.

На основание чл.281, ал.5 във вр. ал.1 т.1 и т.2 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.И. Б. дадени в ДП - том 1, лист 40.

СВ.Б.: Вярно ето това, което ми прочетохте. Спомних, си, че видях телата като спряхме в началото на улицата. 30-40м имаше някъде до телата, когато спряхме. Със сигурност не е реагирал Р.. Караше на първа скорост с пълна газ, колкото може. Категоричен съм. Не съм чул К. да казва дай газ, не си спомням. След спирането Н. караше. Негово е предложението да махнем колата. Не си спомням дали К. е казал „Ще прегaziш баща ми! Внимавай!“ Р. беше уплашен от хората. Те лежаха на земята. Ясно е, че е станало бой. То и мен ме уплаши. Страхувахме се, че може да набият и нас.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.Н. С. Д. със снета по-горе самоличност:

СВ. Д. – В деня на случая бях на рожден ден и след това отидохме зад супера и Р. дойде и К. му се обади не помня точно. К. беше в полицията. Първо бяхме аз, И. Б. и Р.. Отидохме и К. беше долу в полицията с Д.. След това тръгнахме К., Д., аз, И. Б. и Р. и Х.. Х. П. беше в полицията с К.. След това тръгнахме да обикаляме по улиците. Бяхме Р., аз, Д., И. и К.. Не помня точно на К. ли му звънна телефона и казаха, че са там зад „20 април“. Аз лично един съм видял и това беше К.. Стигнахме дотам и завиваме и аз гледам колата в тясната улица, че Калаглареца беше на касата на вратата и мина ми през акъла, че той може да удари колата и да го смачка на вратата. Калаглареца беше отворил вратата и беше на касата на вратата и после докато погледнах и пред мен беше къщата и след това той зави нагоре. „20 април“ е училище. Само един път минахме по улицата. Аз лично не гледах на мен зрението ми беше в Калаглареца. Паникьосах се да не блъсне вратата Р. с неговата кола да притисне Калаглареца на касата на вратата. Не съм видял К. нещо да е държал. Не, друг никой не съм видял отвън. То стана много бързо, даже не можах да видя само него гледах и когато погледнах направо вече бяхме срещу къщата. Не съм видял прегазване на хора. Не мога да кажа, че съм усетил, защото не знам и аз как да ви го обясня. В паниката, че може да удари касата на вратата и не мога да кажа, че сме минали през него. Лично не съм го видял. Тя колата не беше много далеч от кръстовището. Почти бяхме преминали кръстовището и видях срещу мен къща, зави покрай къщата и

мантинела и продължихме. К. го оставихме пред нас преди да тръгнем за гората и Д. оставихме. В колата останахме трима аз, В. и Р.. От „20 април“ тръгнахме, спряхме пред родния ми дом и оттам К. и Д. слязоха и К. взе да вика, че сме смачкали баща му и паника ни обзе и Р. вика: „Какво ще правим?“ Аз викам: „Не знам.“ И след това тръгнахме за гората. Не помня да е имало някой пред нас мисля, че си бяхме тримата в колата. Мисля, че улицата е права, където стоеше К.. Не е осветена. Сега наскоро са сложили лампи. Мисля, че не валеше, не съм сигурен. Р. с включени фарове шофираше. Не помня колко часа беше. То стана много бързо. Не съм усетил нищо. Колата се качи на бордюра между мантинелата и къщата и аз затова се стреснах. Помня, че вода нямаше колата. Сигурно има 500-700 метра метра от нас до инцидента. Те оттам се върнаха пеша. Той К. даже ме викаше: „Н., идвай! Смачкахме татко.“ и аз се разтреперих целия. Р. дойде да закараме В. у тях и К. П. се обади на Р.. Ние не знаехме до последно какво става. К. ни каза: „Тръгвай, тръгвай!“ пред полицията. От завоя като завихме К. вика на Р.: „Дай газ! Ето ги.“ Не желая да отговарям на този въпрос кой се е качил на шофьорското място след като спряхме и К. слезе. Не желая да отговарям на въпроса кой даде предложението да махнем колата от града. В гората наляхме вода и колата там остана, защото не искаше да запали. Обадих се на едно мое приятелче С. С. и той дойде със С. и след това си отидохме по дома. Р. беше у дома. Техните дойдоха у нас и после отидоха в полицията. Не помня дали Р. ми е искал телефон да се обади на родителите си. Р. дойде у нас и от нас се обади на неговите родители и те дойдеха у дома и тогава отидоха в полицията и тогава мен ме взимаха и разпитаха. Р. каза на родителите си, че иска те да идат с него в полицията. Идеята да се отиде в полицията беше на майка му и баща му. Той кога им се обади и каза да дойдат у нас и след това не мога да си спомня какво точно говориха, но помня, че майка му каза: „Р.е, ставай да отиваме в полицията!“ Не съм чул К. да е казвал на Р. да внимава да не прегази баща му.

Прокурорът: Ще искам да се четат показанията на свидетеля.

Адв.Т.: Давам съгласие.

Адв.П.: Не давам съгласие.

Подс.К.: Не давам съгласие.

На основание чл.281, ал.4, във вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.Н. Д. том 1, лист 41 от ДП.

Св.Д.: Има някои работи, които са верни. Не съм сигурен. Аз не съм тръгнал да се бия. Аз отидох да говоря с тях, но до последно не знаех в какъв конфликт са. Поддържам тези показания, които съм дал в полицията.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.С. Д. със снета самоличност.

Св.Д. - Бях същата вечер в къщата в Панагюрище. тя е до училище „20 април“, точно на ъгъла. Може би беше след 11 часа докато бях вътре чух нещо като разправия, караница и като удар с тъп предмет. Излезнах и точно на ъгъла зад оградата видях, че човек лежи в безпомощно състояние и се обадих на 112 и това беше. Оградата е телена и горе долу на 3 - 5 метра от нас. Може би беше август месец, не си спомням точно. Тъмно беше. Полиция дойде първо. Никой нямаше до лежащия. След като дойде полицията се събраха хора. Тялото беше успоредно на самата уличка. Беше облечен с тъмни дрехи. Нямаше друг човек лежащ. Там, където лежеше тялото имаше изкоп за канализация и нямаше асфалт. Не е асфалт, а е земя просто липсва асфалт. Целия лежеше на мекото. Като че ли свистене нещо се чу, ама дали е било пистолет или оръжие не мога да кажа.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.С. А. С. със снета по-горе самоличност:

СВ. С. - Помня, че късно вечерта ми се обади Н. Д. и ме помоли да взема И. Б. и Р. К. от фирма „Оптикс“, която се намира извън града. Аз нямах кола на разположение и му казах, че ще помоля С. К., който беше с мен по това време. Казах на С.. Отидохме до Оптикса и ги изчакахме 10 минути. В един момент се зададоха, дойдоха, качиха се отзад и нищо не казаха. Тръгнахме към Панагюрище в обратна посока. Оставихме И. Б. пред тях. Н. Д. и Р. ги оставихме пред Н. и се прибрахме. Абсолютно нищо не разбрахме. Те нищо не казаха.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.С. Т. К. със снета по-горе самоличност:

СВ. К. – Бяхме със С. навън вечерта. Н.й Д. му звъни: „Хайде да ни вземете от края на града до една фирма „Оптикоелектрон“. Отиваме да ги взимаме. Качиха се в колата. Всеки мълчи. Оставихме Р. и Н. пред Н., а И. Б. пред тях и вечерта към два и половина три ни извикаха да даваме показания в полицията.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.Д. Р. Д. със снета по-горе самоличност:

СВ. Д. – Помня, че ми се обадиха вечерта К. П. след първа смяна бях след работа беше късно вечерта да идем да видим, че имало проблем с Ц. П.. Дойдоха да ме вземат с Р., К., Д.ия и едно момче, което не го познавам и тръгнахме за „20 април“ да видим какво се случва там. Отзад в суматоката видяхме, че има човек на пътя и Р. същисали се, не знам какво направи и мина през човека, викнахме му да спре,но не спря колата. Видяхме, че има човек на пътя, който беше бащата на К. П. и мина през него и тръгна да бяга с колата Р. К.. Не можах да дръпна ръчна. Отсреща в един бордюр се удари. Мина по главния път без да спре. Сигурно беше уплашен, не знам какво се случи. Продължихме към Лидл накрая на града. Там дръпнах ръчната слязохме всичките и тръгнах към нас. Той избяга нанякъде ли, запали колата. Сигурно са го намерили полицаите после. Търсиха го. Казаха, че бил отишъл да пали колата, където прегازی човека. Всички заедно слязохме от колата, защото той не искаше да спира. В края на града спряхме. Аз се прибрах след като свърши всичко и след това ми се обадиха от полицията. Пред Р. спряхме. Н. Д. стоеше до Р.. Мисля, че К. към края на града дръпна ръчната. За пръв път слязохме там. Н. живее на края на града. На 1,5 -2 км живее Н.. К. се протегна отзад и дръпна ръчната. Отсреща в бордюра до къщата се удари. За изтичане не съм видял. Удар усетих, когато мина през баща му. Всички слязохме само Р. остана. Н. слезе от колата. Не знам къде отиде той. Аз с К. тръгнах към тях. За И. Б. не помня. Не сме говорили за инцидента. Аз му се обадох и му казах: „Какво направи? Утрепа на К. баща му“ и той ми затвори направо. Викахме му отзад с К. да спре колата преди прегазването. Той се паникьоса и мина през човека. Г. К. беше там в боя. На него му мина през краката. Ние като

пристигнахме видяхме, че човек лежи на пътя и всички тръгнаха да бягат. В неговата кола се качиха на това момче, което е в затвора К.. Имаха бухалки и брадви. Стреснах се. Аз видях, че прибираха в колата дървета и тръгнаха да бягат. Полицията казаха, че Р. е избягал.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.Х. Ц. П. със снета по-горе самоличност:

СВ. П. – Помня как спряхме колата до училището оттам стана побой, но не знам точно какво стана, защото аз и още едно лице си заминахме. След около половина час се върнахме на мястото и човека лежеше на земята. Имахме свада между момчета и тръгнахме две коли. Едната кола караше Р., а другата М.К.. Ние бяхме в колата на М. Ц. П., аз и Н. К. и на Ц. баща му и Г. К.. Слязохме при училището. Стана свадата между компаниите и аз тръгнах. По мен си тръгна и Н. К.. Не знам как стана. Сбихме се. Другата група бяха К., Л. и Н. К.. Беше тъмно. Не съм обърнал дали бяха въоръжени с нещо. Стана бързо. Всички слязохме. М.К. си замина без да знае какво се случва. Ние останахме всички, които бяхме в колата. След половин час се върнахме на мястото и човека лежеше на улицата. Беше полегнал на улицата. Не съм обърнал внимание как лежеше. Когато се върнахме вече имаше полиция и линейка. Имаше бой и се е минало с кола през него, но аз това не съм го виждал. Уплашихме се и видях, че и другите бягат и аз избягах. Не видях с какво са въоръжени. Аз му се обадих на Р. да дойде да ме вземе от районното, но се качиха К. и други момчета. Ние тръгнахме с другата кола от районното. Ние не знаехме защо отиваме при училището. Аз честно да кажа нищо не съм виждал. Чу се как викат и реално не видях никой да удря никого. Там бях при училището, но като се развикаха и си тръгнах. Чувах се гласове от къщите около училището да не се бият. Обадих се на Р., защото нямаше с какво да се приберем, но не съм се качвал в неговата кола. К. и Л. ни нападнаха как слизаем от колата и оттам отидохме в районното и се оплакахме. Тъкмо Ц. П. паркираше колата и отвори вратата и посегнаха, не видях с какво с юмруци ли. И оттам си тръгнахме и се прибрахме и стана всичко. На тази кола и спукаха гумата. Не знам дали баща му на К. беше употребил алкохол.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.С. Д. Б. със снета по-горе самоличност:

СВ. Б. – Излязохме вечерта аз, К. Д., Л. С. и Н. К.. Н. К. беше шофьор на голфа и започнахме да обикаляме града. Стигнахме при едно казино в Панагюрище, където видяхме Ц. П. и Х. П., мисля. Оттам К. и Л. слязоха да ги питат какво става. Оттам Ц. мисля, че тръгна назад с колата и удариха някакви бордюри и оттам изчезна. След това след около половин час на К. Д. приятелката и се позвъня по телефона оттам стана ясно да отидем на „20 април“ в една уличка да се видим там. Слизаме от колата с К., Л. и Н. виждаме две коли, които идват и четиримата залягаме, за да не ни видят. Оттам минават двете коли. След това излизаме на улицата имаше около 5, 6 силуета и двама възрастни мъже бяха въоръжени с пистолет и някакво държалے, стреляха веднъж. Побихме се малко и в крайна сметка и двамата човека останаха на земята. Другите през това време не знам къде са отишли, вероятно са се качили в колата и са отишли нанякъде. Тръгнахме да се качваме. Аз и Н. К. бяхме от външната част на колата и през това време автомобил вероятно същия идваше от другата страна на улицата и се засили. Аз и Н. бяхме между колата и вратата и колата мина покрай нас и мина през краката на Г. и през бащата на Ц. и К.. Аз не съм слизал пред казиното. Бяха Л. и К.. Аз и Н. бяхме в колата. Казах, че се е ударил в бордюра. Не съм казал нищо за гума. Бяхме аз, Н., К. и Л.. В началото видях 5, 6 силуета и впоследствие Г. и бащата на К. и Цецо. Не мога да ви кажа кой ги е ударил. Беше тъмно. Чухме изстрел. К. намери гилзата на другия ден. Аз лично нищо не съм държал и не съм видял никой нищо да държат. Знам, че някой имаше някакво държалے, но не знам кой. Не беше от нашата група. Аз видях прегазването. Бързо мина колата, защото профуча през нас, ако беше дал малко вляво щеше да удари вратите и да ни затисне. Не помня какъв беше автомобила на цвят. Предполагам, че същия автомобил се е върнал. Минават двете коли. Излизаме по средата на улицата от едната кола слизат 5, 6 силуета, към нас тръгват двама човека, но другите не съм ги видял кога са тръгнали. Не знам на кой съм нанасял удари. Не бях въоръжен. Не съм видял другата кола да спира. Малко беше разстоянието между колите. Колата минава покрай нашия автомобил и след 10- 15 метра са телата. На единия човек мина през краката на единия човек, а на другия през тялото. Нашата

кола, както беше спряла зад нея на около 10- 15метра беше първото паднало тяло и непосредствено до него второто. Автомобилът, който ги прегازی мина край нашата кола като тя му се падаше вляво. Улицата беше тясна и автомобила трябваше да мине плътно вдясно, за да се размине с нашия автомобил, на който ние бяхме отворили вратите аз и Н. К.. Доколкото си спомнях псуваха преди, мърдаха, не бяха в безсъзнание. С юмруци или с шутове ги повалихме, мисля. Ние бяхме четирима. Аз не бях първия който тръгна.

Адв.Т.: Имам искане на основание чл.281, ал.5 , във вр. ал.1 т. 1 и т.2 само относно частта станалия побой кой кого е удрял и с какво да бъдат четени показанията на свидетеля.

Прокурорът: Давам съгласие.

Адв.П.: Давам съгласие.

Подс.К.: Давам съгласие.

На основание чл.281, ал.5 , във вр. ал.1 т.1 и т.2 съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.С. Б. том 1, лист 16 – лист 17 .

Св. Б.:Вярно е това, което ми прочетохте.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св. Г. Г. К. със снета по-горе самоличност:

СВ. К. - Аз съм дървар. Закарах дърва у П.. Аз бях в дома на пострадалия и се почерпихме. Дойде сина му Цецко и каза, че ги бият аз и бате П. починалия отидохме при училище „20 април“. Пеша отидохме. Мен ме нападнаха удариха ме една брадва в главата. Притъмня ми в очите. Задържах се на парапета и паднах и после с колата ми минаха през краката. Ако съм бил на средата на пътя нямаше и аз да съм жив. Преди боя ходихме в полицията. Полицията не обърнаха внимание. Ние ходихме и се прибираме. С колата бяхме бате П. и Ц.. М.К. не го познавам. Ц. караше колата. Отидохме у тях. Отидохме до уличката. Аз и починалия бяхме на улицата. Започнаха да ни бият с брадви и ножове и боксови ръкавици. Имам белези. Мен ме удариха

с брадва. Притъмня ми пред очите много като паднах. Не можах да видя нищо. Не съм виждал П. да пада на земята. Удара беше сериозен. Бях само кръвища. Не помня кой ме удари. Много народ бяха. Над 10 човека бяха. Беше тъмно. Нямаше осветление.

Прокурорът: Давам съгласие.

Адв.Т.: Давам съгласие.

Адв.П.: Давам съгласие.

Подс.К.: Давам съгласие.

На осн чл.281, ал.5 във вр. ал.1 т.2 съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.Г. К. дадени в ДП том 1 лист 48 – 49.

Св.К.: Вярно е това, което ми прочетохте.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св. Н. Г. К. със снета по-горе самоличност:

СВ. Н. К. – Стана боя. Аз бях на една беседка. Ц. и К. П. ме взеха. Отидохме на „20 април.“ Засада ни направиха. Удариха първо вуйчо ми Г. К.. Оттам П. П. събориха на земята. И с Х. П. побягнахме и се върнахме кога беше починал. Двама бягахме с мен. Не можах да видя ударите. Видях, че държаха брадва. Като имена не мога да кажа точно. Л. е тука. К. е тука. На другите не им знам имената. 5 или 6 човека бяха. Г. с брадва или бокс го удариха. След него и той пада на земята бащата на К.. Не можах да позная в тъмното. Имаха тръби. На улицата паднаха. Вуйчо ми беше до дуvara на училището, а другия човек на средата на платното напреко на пътя. Имаше един трактор, но той беше от другата страна на пътя. Тяхната кола на бячите беше там.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.Л. М. С. със снета по-горе самоличност:

СВ. С. - Първо беше заради на К. негова приятелка тя беше писала по

фейсбук да запазя резервация и аз ѝ бях отговорил, че „няма проблем да направя резервацията, но трябва да дойдеш при мен.“ И тя ми написа, че ще дойде. Работех в ресторант Виктория. Пише ми и след това К. ми звъни и ми казва: „Ти защо си писал на моята приятелка?“ Аз му казвам, не съм писал на твоята приятелка тя ми писа да направи резервация. След това се бяхме разбрали да отидем на пазара и да говорим какво е станало, защо ми е писала, дали аз имам някакви вземания и давания с нея и т.н. Отивам на пазара. Той ми беше казал, че ще дойде с брат му да говорим на пазара и да няма никакви побоища и такива неща. Идват те с покойния му баща, за който наистина съжалявам. С тези хора се познавам и съм бил на една маса с тях. Идват мисля, че бяха с 7 или 8 момчета. Аз бях с четири момичета и две момчета. Двете момчета като видяха две коли изчезнаха. Идва К. при мене, баща му, лека му пръст, Цецо не беше слял, Г. беше там и още двама от ромски произход. Баща му ме удря една тръба в крака, залягам. Оттам той ли ме удря или някой друг припадам и ми трошат ченето. На другия ден отивам в болницата и един месец и половина ям със сламка. Минава месец и половина минало ми беше ченето. К. се беше прибрал от морето и той беше му звънял да му каже, че трябвало да ме влачи с колата и че не сме си получили заслуженото. Аз вдигам телефона на К. и му казвам: „Дай да се видим да се разберем, ще се сбием ли“. И след това се видяхме на „20 април“ Ние спираме колата пред едно павилионче. Н. К. караше тогава. От едната страна спира една червена кола, от другата сива или черна. Слиза Г.. Стреля два пъти с пистолет един път към нас, един път към небето. К. след това го удари. Г. припадна. К. тръгна срещу мен с едно държалце. Взимах му държалето от баща му и го ударих два три пъти през газа и едно коляно в корема. Един тупаник, баща му припадна и от другата страна се форцираше колата и казах на момчетата К., Н. и С. да се отдръпнат, защото можеше да ни смачкат и нас. Оттам се форцира колата, мина през на Г. краката и след това мина през на К. баща му. Доколкото съм видял закачи го по ревера и го влачи около два метра. Съжалявам, че имаше смъртен случай. Искях да си го върна на тях двамата. Когато се бяхме разбрали на пазара, защо не дойдоха двамата. Болно ми е, защото баща ми и неговия баща се познават от деца. На другия ден баща ми, майка ми и брат му бяха отишли до тях и ги попитали: „Защо не дойдохте двамата, ами дойдохте 7-8 човека?“ Аз бях с две момичета и две момчета. Те като ги видяха и веднага изчезнаха. Тъмно беше в уличката. Имаше

осветление само от дясната страна до салона. И двамата бяха припаднали на земята. Единия псуваше, другия казваше какво направихте и двамата лежаха на земята. Защитих себе си, защото ако не бяха те на земята, щях да съм аз и щях да съм мъртъв или К., или С.. Съжалявам много за човека. Просто исках да дойдат двамата, да се набием кой набие и всичко да приключи. Минаха през краката на единия, само ябълките му излезнаха. През цялото тяло минаха на починалия. Колата мина транзит през него. Кой е шофирал не знам. Колата продължи. Две коли бяха запушили улицата. Като припадна първия и втория човек баща му на К., червената те просто изчезнаха. След това ние се срещнахме. За пръв път ми се случва да видя как минава колата през човек. Качихме се в колата, тръгнахме на Панагюрски колони, измихмех си лицето, стояхмех пушихмех по две, три цигари, след това се прибрахмех и след 4-5 часа имаше 7, 8 полицаи у нас и ми казаха: „Ти уби човек.“ Аз им казах, че не съм убил човек. Аз нямах нищо в мен. Баща му на К. имаше едно държале дълго и кръгло около метър. Бокс най-вероятно е имал някой, но не съм видял кой. Бравда не съм видял. Нож имаше само на пазара. Не съм видял бравда или бокс. Оттам дали някой е удрял с бокс или бравда не мога да ви кажа. Р. нищо лошо към него нямам. Никога нищо лошо не направил. Съвсем добър човек е за мен. Просто е бил в момент на изблик да защити себе си и е станало. И двамата казваха: „Какви сте вие? Шибаняци. Сега ще дойдат още хора и ще ви пребият. Колата дойде от дясно на нас. По слухове Р. е бил в колата и бил той карал. Не съм го видял дали той точно е карал.

Адв. Т.: На основание чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.2 от НПК намирам, че има противоречие в частта дали е видял да управлява автомобила. Моля да се прочетат показанията му.

Прокурорът: Давам съгласие.

Адв.П.: Давам съгласие.

Подс.К.: Давам съгласие.

На основание чл.281, ал.5 във вр.ал.1, т.2 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.Л. С. том 1, лист 52 от ДП.

Св.С.: Вярно е това, което ми прочетохте.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св.К. М. Д. със снета по-горе самоличност:

СВ. Д. - Пред казиното „Дама пика“ ги видях. Те бяха с голфа Ц. П., Х. П. беше вътре. Отзад не видях кой беше. Видях само Ц. П. и Х. П. в голфа на Ц.. Ние бяхме С. Б., Н. К. и Л. С. в на К. фолсвагена. Настигнахме ги пред казиното и с Л. С. отворихме предната врата на Х. П. дефакто. Оттам Ц. вкара първа скорост и изчезна от казиното, след което ние тръгнахме да ги гоним, но не успяхме да ги настигнем. Минаха около час и половина два и започнахме да звъним по телефоните. Почнахме да се кълнем, да се псуваме. Стигнахме до заключението да се срещнем на „20 април.“ Отидохме там и паркирахме колата. Те бяха две коли, че видях само двама души в тъмното. Ние бяхме зад фолксвагена на Н. К., бяхме клекнали. Видях два изстрела срещу мен. Предполагам, че беше газов пистолет, защото ако беше боен пистолет нямаше да се возя на този голф. Защитих се и ударих това лице, което беше с пистолета. Не съм сигурен на кой беше пистолета. Ударих това лице с пистолета. То падна и почнах да го ритам на земята. Минаха се пет минути и почнахме да си ходим, но видях от улицата идва още една кола, това вече е бил Р. и казах на момчетата да видим какво ще правим, ще се бием ли, какво ще правим и вече видях Р. как мина на П. през баща му. Не съм сигурен, кой ударих. Този човек, който ударих падна напречно на улицата. Тъмно беше. Нямаше осветление. Мисля, че човека, който ударих беше с черни дрехи, не си спомням точно. Не съм спал на малката й растат зъбки. Ние се скрихме зад колата и сме приклепнали преди да дойде П. П.. Те бяха две коли. От едната кола слезнаха двама души. След като гръмнаха срещу мен ние ги повалихме на земята. Другата кола направо изчезна. Едната кола е нашата. Те имат още две коли от другата кола излизат двама души. От първата кола не излезна никой. Тази кола направо потегли. Това не беше Р.. После мина Р.. Вече когато мина Р. аз и С. Б. ние бяхме плътно до колата. Аз имах запалка. Л. не съм видял да е държал нещо. Говореха и псуваха, не мога да кажа кой от тях. Бяха живи.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на св. А. Г. С. със снета по-горе самоличност:

СВ. С. – Братовчед му на Г. Д. докара Г. у дома. Той беше в кръв. Аз съм му зет. Живеехме в тази къща и преди да си легнем с жената Г. идва с Д., а Д. го водеше прегърнал. Г. беше облян в кръв. Сестра му стана и го попита какво стан. Той каза, че са го били. Викнах Бърза помощ. Те дойдоха и го взеха и отидохме и ние с него. Качихме се с него. Прегледаха го, шиха ли го, не помня и дойде един полицаи и каза като се свърши в Бърза помощ да минем през полицията да даде показания какво е станало. Той не можеше да ходи и му помогнах да се качи при разследващия. Той каза, че са се били нещо.

Свидетелят беше освободен със съгласието на страните.

Снемаме самоличността на свидетеля частен обвинител

К. П. П. -26г. българин, български гражданин, неженен, осъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.П. – Работа частно и вечерта 8 и половина, девет с моята приятелка купих един мотор и га закарах в къщи и заварих Г. и баща ми да се черпят. Татко ме навика за мотора и аз викам: „Ще почерпя за мотора“ и отидохме с моята приятелка до магазина и в един момент идва брат ми Ц. с голфа. Баща ми вика:“Сине бърже, че убиха брат ти!“ Били брата. Баща ми беше вътре в колата. Тръгвам видях, че гумата е спукана. Те бяха малко подпийнали. Брата не беше, той беше шофьор. И аз викнах дайте да идем да оставим колата и да вземем на татко колата и да отидем до районното да видим какво е станало. Ц. беше нервен дето са го нападнали. Но ми каза, че са изкарвали бокс, на бокса заварен нож и са му надупчили гумата. Ние сменихме колата и взехме на татко колата. Преди да стигнем до районното ни спира полицията. Казах, че отиваме в районното да се оплачем, че са нападнали моя брат искали да ги колят. Някаква обърквация имаше с документите на колата и не дадох голфа да тръгне оттам. На сутринта отиде моят брат та го взе. Бяхме М., аз, Г. Н., брата, татко Х. и не можем да се хванем в едната кола и се сетих за моя приятел М. да дойде да качи тях. Оттам се сетих за Р. и се обаждам да дойдеш да ме вземеш аз съм пред районното. Той ми каза, че няма нафта и аз му казах, че ще идем да заредим на бензиностанцията, но аз не знам, че са си определили среща да се бият и с Х. П. спираме колата пред дома. Другата кола беше пред дома. И тоя Х. вика: „Чичо П. как може да се оставим на тех?“

И той тръгна. Двете коли като заминаха аз тръгнах след тях. Аз отидох на пазара да ги търся тези разбойници дето бяха нападнали брата. Изведнъж не помня брат ли ми звънна или Х.: „Бързо идвай на „20 април“ до училището, защото ни изтрепаха!“ И фактически минавам от долната улица напред и минаваме нанавън и аз видях, че има някакъв човек в улицата на земята, но не знам кой е и фактически заобикаляме от другата страна. Помислих, че искат да бягат да можем да ги засрещнем колата на тези момчета бячите и влизаме в самата улица в лявата страна имаше трактор и колата на тези, които искат да бият брат ми. Вратата беше отворена, където трябва да минем. Р. влиза и той даде газ и той като ги видя бячите се паникьоса. Той не спря не знаех, че е татко видях, че има бяло зелено горнището, замислих се и помислих, че е някои от другите. Д. му казва да спре колата той не спира. Татко е спукал картера като е минал през него. Роската зави и колата се качи на бордюра. Той не спря на кръстовището и отидохме пред Н. Н. викаше: „Карай, карай!“ Р. не спира. „Р.е, спри нещо стана.“ Отидохме ние пред Н. там има една бензиностанция и всички взеха да се въртят в кръг. Д. видял на татко горнището. Ще ти кажа нещо: „Р. утрепа баща ти.“ И аз като побегнах и гледам брата, майка, после дойде и Д.. „Бате какво стана?“ Извиках го да не кажа пред майка: „Ти знаеш ли какво направихме Р. мина през татко. Утрепа татко.“ Той се обади на полицията и отиваме на местопроизшествието. Гледам фактически моя баща легнал по гръб главата на една страна. „Татко, ставай бе! Ставай!“ През това време дойде брата, дойде линейката и това беше. Само видях единия. Нищо нямаха у тях. Другите не съм видял. Спряхме на около 500 метра от инцидента. След като татко го закараха в болницата, аз отидох в районното. Тях ги хванаха в гората така смятам аз. Полиция ми каза така. Не знам къде са били момчетата. После ги докараха в районното всичките.

Прокурорът: Ще искам четене на показанията.

Адв.Т.: Давам съгласие.

Адв.П.: Давам съгласие.

Подс.К.: Давам съгласие.

На основание чл.281, ал.5 във вр. ал.1 т.2 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.К. П. том 1, Лист 37, 38 и 39 от ДП.

Св.К. П.:Вярно е това, което прочетохте. По горнището предположих, че е той но не бях сигурен, но Д. е видял. Не исках да е той. Като се прибрах дома и видях, че го няма.

Снемаме самоличността на свидетеля частен обвинител

Ц. П. П. -24г. българин, български гражданин, живея на семейни начала, неосъждан, без родство с подсъдимия, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетеля се разясниха правата му по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Св.Ц. П. – Същата вечер с Х. решихме да излезем да се разходим с колата и спираме до казиното. В този момент спира една кола зад нас голф 5. В колата бяха К., Л. С., Н. К. и още едно момче. Х. каза: „Какво искат от нас тези хора?“ и в тоя момент гледам вратата ми се отваря. Аз в този момент тръгвам и сигурно съм минал през бордюра и съм спукал гумата. Прибирам се у нас Г. и татко бяха седнали на маса. Татко ми вика:“Какво става Цецо?“ Казах, че са ме нападнали и той каза: „Дай да отидем в полицията да подадем жалба.“ и тръгнахме към полицията. Тръгваме към полицията, но в този момент полицията ни спират за проверка и ние им казахме, че тях търсим. Те ни казаха да обясним какво и им казахме, че ни нападнаха ни и избягахме. „Защо караш ти на баща ти колата?“, „Защото гумата ми е спукана.“ Те казаха, че сме много хора и трябва да напишат акт. Отидохме в районното и написахме жалбата в полицията и Х. П. се обади на М. да дойде да ни забере, защото нямаме кола. Брат ми каза, че ще се обади на Р., защото сме много хора. Бяхме аз, Г., брат ми, татко, Х. и другите момчета. Качваме се и тръгваме и Х. се обажда на едното момче и казва: „Защо ни нападнахте?“ и взеха нещо да се разправят и си говориха и си направиха среща до „20 април“ училището. Отиваме М. ни остави и си замина. В този момент гледам, че изскачат 5 човека и не помня кой от момчетата удари Г. и аз изкарах пистолета и гръмнах 3 пъти във въздуха и викам на татко: „Татко, тръгвай да бягаме!“ и когато стигнах пред нас видях, че го няма. Моята приятелка вика:“Да се обадим на полицията“. Казах й да звънне на полицията, защото не знам какво се случва. И около пет минути брат ми пристига:“Смачкахме

татко. Р. мина през него“. Тръгваме с него и с майка и моята приятелка да видим какво става. Татко лежеше на земята. Линейката беше там и полицията.

Й. С. П. – 63г., българка, българска гражданка, неосъждана, вдовица, без родство с подсъдимия, предупредена за отговорността по чл. 290 от НК. На свидетелката се разясниха правата ѝ по чл.119 до чл. 122 вкл. от НК. Обещавам да говоря истината.

Страните съгласни сме да четем показанията на св.П.. Същата е видимо развълнувана.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на св.Й. П. .

Св.П.: Вярно е това, което ми прочетохте.

Адв. П.: Моля да допуснете като свидетел по делото до разпит майката на подсъдимия Д.А. К.а.

Прокурорът: Да се допусне.

Адв.Т.: Да се допусне.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА при довеждане майката Д.А. К.а.

Неявилият се свидетел С. И. Т. да бъде призован чрез ОЗ“Съдебна охрана“.

Св.Д. Г. да се призове по месторабота РУ-Панагюрище.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което по делото приключи в 14:20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____